

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 118:

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af Skov- og Naturstyrelsen.

Af Aage Brusgaard (FP) m.fl.

(Fremsat 8/4 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg har forstået det således, at hr. Johannes Sørensen fungerer som ordfører for forslagsstillerne, og derfor kan vi begynde behandlingen af beslutningsforslaget.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er ked af at sige det, men det her forslag er fuldstændig absurd, og jeg orker ikke at bruge mange kræfter på at imødegå alle de forkerte påstande, som forslagsstillerne har lagt frem.

Forslaget indebærer, at man ikke bare nedlægger Skov- og Naturstyrelsen, men stort set alt det arbejde, der udføres af Skov- og Naturstyrelsen, og som Folketinget gennem årene under skiftende regeringer har pålagt forvaltningen at udføre.

Forslaget betyder også, at vi stort set sælger alle de danske statsskove og dermed tager et massivt tilbageskridt, når det drejer sig om beskyttelsen af den danske natur.

Forslaget er fuldstændig ude af takt med tidens krav. Det er en underkendelse af det store arbejde, som mange mennesker har udøvet for at sikre natur- og kulturværdier i det danske samfund, og det går direkte imod de ønsker, som befolkningen har, når det drejer sig om beskyttelsen af den danske natur, herunder ikke mindst de danske skove.

Helen Beim (S):

I Socialdemokratiet deler vi fuldstændig miljøministerens synspunkter. Forslaget er et skridt i en helt gal retning.

Vi ønsker, at Danmark også på miljøområdet er et foregangsland, og derfor afviser vi forslaget.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Den forrige behandling gik lidt hurtigt, så jeg var desværre ikke kommet ind i salen, men jeg hørte lige ministerens afsluttende bemærkning om, at det her vil skade miljøet.

Vores forslag er ikke fremsat for at skade miljøet. Det fremgår meget tydeligt, at vi faktisk fremsætter det for at gavne miljøet. Vi mener, og det har vi jo egentlig belæg for, når vi tænker lidt tilbage i årtierne, at miljøområderne har det bedst, når de er hos borgerne og så tæt på borgerne som muligt, og derfor vil vi, at tingene skal lægges ud til kommunalbestyrelserne, ud til private, og at statens skove enten skal sælges eller bortforpagtes til private, sådan at der ikke bliver den konkurrenceforvridning, som der er i dag. Det er sådan set det, der er vores tanke.

Så er det selvfølgelig også et forsøg på at hjælpe finansministeren og økonomiministeren med det økonomiske.

Det er altså vores hensigt at hjælpe miljøet og spare på de offentlige udgifter.

Hans Christian Schmidt (V):

Venstre har den opfattelse, at vi i højere grad skal gøre passive miljøkroner aktive. I dag er det jo sådan, at vi bruger omkring 630 mio. kr. i lønninger på hele miljøområdet, og Venstre har foreslået, at vi overfører 35 mio. kr. fra det administrative led til aktiviteter til gavn for miljøet og naturen.

Det er helt klart, at for Venstre kunne det være oplagt at benytte pengene til naturpleje, indsatser over for truede dyre- og plantearter, skovrensning, fredning, oprydning af forurenede grunde og styrkelse af indsatsen mod f.eks. olie-

forurening i havene. Så vi ville have det godt med, at man kunne bruge nogle administrative kroner, dvs. sige gøre passive miljøkroner aktive.

Derfor finder vi selvfølgelig også, at forslaget om at nedlægge Skov- og Naturstyrelsen eller, som vi vil betragte det, dele af den, kan være et skridt i den rigtige retning, og vi vil selvfølgelig også tilkendegive, at vi er indstillet på at gå ind i et konstruktivt arbejdet i udvalget.

Forslagsstilleren skriver selv i forslaget, at man også kunne gå i gang med at prøve at lave et undersøgelsesarbejde og finde lidt mere ud af, hvad det i grunden er for opgaver, vi har, og hvad er det for midler, vi kan bruge de forskellige steder.

Noget af det, som vi oplever ude omkring ikke er så godt, er, at Skov- og Naturstyrelsen er meget restriktiv. Den har fået en rolle, som gør, at den alt for ofte kommer i clinch med befolkningen, fordi den altså går ind på nogle områder og er meget restriktiv. Det synes vi ikke er en god idé, og det gør Folketinget jo heller ikke, for ellers havde vi ikke kunnet vedtage et forslag tidligere i samlingen, som gik ud på, at de klager, der kom ind til f.eks. Naturklagenævnet, ikke længere skulle sendes over til Skov- og Naturstyrelsen og vurderes dér, men at Naturklagenævnet selv skulle behandle sagerne. Det var jo et skridt i retning af, at man måtte have det skilt ad.

Skov- og Naturstyrelsen fastlægger i alt for høj grad restriktive retningslinjer. Det er ikke deres opgave, den må være at administrere de områder, som det vil være naturligt, at staten stadig væk skal eje, og nogle institutioner, som staten skal have.

Vi er altså enige i, at de besiddelser og aktiviteter, som staten ejer, og som Skov- og Naturstyrelsen driver, i videst muligt omfang kan sælges eller udliciteres til de højest bydende. Vi kan selvfølgelig sagtens forestille os, at der er områder eller institutioner, som staten er nødt til at eje, men at gå i retning af en privatisering er rigtigt, for der er ingen grund til, at staten optræder som storjordbesidder.

Vi må på den anden side også sige, at vi skal tage hensyn til, at der for øjeblikket foregår et udvalgsarbejde i Opgavekommissionen, der netop har til hensigt at finde ud af, hvor opgaverne bedst varetages i stat, amt og kommune. Det arbejde mener vi at vi skal afvente, inden vi beslutter os for, hvad vi skal gøre i forbindelse med det, forslagsstillerne har foreslået her. Men

vi vil klart tilkendegive, at vi har stor sympati for forenklingen.

Vi er i øvrigt, vil jeg gerne sige, fordi det her jo meget nemt bliver til en diskussion for eller imod Skov- og Naturstyrelsen, af den opfattelse, at mange af de ansatte udfører et godt stykke arbejde for naturen og miljøet, men vi er altså også af den opfattelse, at for mange miljøkroner bruges på passiv miljøpolitik og i højere grad burde overføres til aktiviteter, der er til direkte gavn for miljøet.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil da godt starte med at sige tak for Venstres positive holdning. Det er korrekt, at vi har skrevet sidst i forslaget, at hvis der ikke umiddelbart kunne blive flertal for vores forslag, kunne vi jo overveje at nedsætte et udvalg. Nu mener vi rent faktisk, at forslaget her er godt og grundigt gennearbejdet, og det kunne ministeren jo heller ikke klandre os for at det ikke var.

For øvrigt vil jeg også godt rose Skov- og Naturstyrelsen for dens årsberetning. Den skal have den ros, at det er et godt, digert værk, hvor man kan se alle aktiviteter nøjagtigt beskrevet. Det er ikke for at klandre styrelsen eller dens medarbejdere, og det skriver vi også to steder i forslaget, at vi fremsætter forslaget.

Vi ved erfaringsmæssigt, at når et forslag kommer fra Fremskridtspartiet, er det ikke nemt at få flertal for det sådan lige de første gange. Da vi f.eks. sagde, at den skattefri bundgrænse kunne hæves, var alle imod det. Nu er både LO og alle partierne faktisk enige om, at det er den rigtige vej at gå.

Derfor ser vi det her som et skridt på vejen, og når vores forslag er blevet modnet, bliver det om 3-4-5 år sikkert politik i Danmark.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Fremskridtspartiet har tidligere fremsat et lignende forslag. Dengang afviste Det Konservative Folkeparti forslaget. Denne gang er Fremskridtspartiet kommet med et forslag, der er væsentlig mere gennearbejdet. Det vil jeg gerne kvittere for, men det har stadig væk en karakter, så Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte det i den form, det foreligger.

Når vi taler om Skov- og Naturstyrelsen, er opfattelserne af den på mange punkter som nat og dag. Færdes man i det østlige Danmark, er folk glade for den og synes, den beskytter og

gør en masse godt. Kommer man så på den anden side af Lillebælt, er det et af de ord, man ikke skal bruge, hvis man ikke skal have nogle forkerte ting i hovedet. Det er selvfølgelig et problem, at der er så kontroversiel en styrelse i Danmark, og jeg vil håbe, vi kan løse problemet.

Men det, at der er så stor forskel, hænger selvfølgelig også noget sammen med de opgaver, der er blevet løst af Skov- og Naturstyrelsen. Mange er løst fortræffeligt, fremragende; gennem generationer har medarbejderne arbejdet godt med miljøet, men der har jo også været nogle sager, som har vakt meget debat og meget undren.

Lad os tage skarvsagen, som er en af de mest håbløse sager, som findes. Der synes man nok, at der er sket en rådgivning fra Skov- og Naturstyrelsen, som kan vække en total mangel på forståelse over for de førte dispositioner hos mange. Vi kunne også tage hele problemet omkring habitatudpegningen. Det var heller ikke nogen bestseller, som det blev præsenteret. Det kunne være gjort på en anden måde.

Men lad ikke sådan nogle enkelte smuttere, som ethvert ministerium og enhver styrelse har, få os til at sige, at så må vi nedlægge hele butikken, for vi kan jo ikke afskaffe de opgaver, der bliver løst, selv om vi så kalder styrelsen noget andet.

Det Konservative Folkeparti advarede meget imod, at man i sin tid overførte skovdriften fra Landbrugsministeriet til Miljø- og Energiministeriet, fordi man netop ved den ressortoverflytning fik problemet med både at være myndighed og producent. Det er en dum situation, at man skal gå og kontrollere sig selv eller en mand i nabokontoret. Det er noget, der giver konflikter. Det er noget, der underminerer tilliden til, at miljøopgaverne bliver varetaget tilstrækkelig upartisk. Det kan man ikke komme ud over. Det er en strukturel fejl. Den burde regeringen ikke have begået.

Når det så kommer til selve spørgsmålet om at privatisere, udlicitere, er Det Konservative Folkeparti med på meget af det. Vi har selv været med til at lave en plan, der finansierede grundforskningspakken, hvor man solgte en række ejendomme. Men det er ikke sådan, at Det Konservative Folkeparti vil sælge hver eneste ejendom, hver eneste skov, som det offentlige har, det er ikke vores politik, men vi kan gå ind i drøftelser. I nogle enkeltsager kan det være rimeligt. Jeg ved, at miljø- og energiministeren med jævne mellemrum fremlægger aktstykker i

Finansudvalget, og dér har vi normalt en positiv holdning til at afhænde enkelte ejendomme; men det er ikke noget, der skal ske over hals og hoved og fra den ene dag til den anden.

Til slut vil jeg sige, at man også må prøve at forestille sig, at man selv kan komme i regering engang, og det er jo altså regeringens ret at bestemme, hvordan den vil fordele arbejdsopgaverne, hvilke kontorer den vil bygge op, hvilke styrelser den vil bygge op, og alene af den grund synes vi ikke, det er særlig snedigt at gå ind i det. Det må være ministerens ansvar, hvordan han vil stille tropperne op, og det er så en meget principiel holdning, der er grund til, at vi tager afstand fra det her beslutningsforslag.

Anni Svanholt (SF):

SF vil ikke ofre mange bemærkninger på dette forslag. Vi synes, det er helt igennem useriøst, og vi afviser forslaget.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det er lige til fru Anni Svanholt, som kun siger, at det er et useriøst forslag. Jeg mener, alle forslag, der fremsættes her i Folketinget, er seriøse, fordi der er nogen, der har fremsat dem som deres tanker.

Jeg mener, det her er gennearbejdet. Hvis der var nogle ting, der var usande, som ikke passede, så synes jeg, fru Anni Svanholt med rette kun sige, det var useriøst, men alt, hvad der står her, mener jeg rent faktisk er seriøst begrundet og beskrevet. Derfor synes jeg ikke, man sådan kan tillade sig at gøre sig til herre og dommer over, hvad andre har af tanker.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg anfægter naturligvis ikke retten til at stille alle mulige forslag, men SF forholder sig altså til dette forslag og har vurderet det til at være useriøst. Og det er vores holdning.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte Skov- og Naturstyrelsen, og vi er imod beslutningsforslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg kan meddele, at Enhedslisten hverken er enig i forslaget, i begrundelserne eller i noget som helst andet i forbindelse med dette beslutningsforslag. Forvaltningen af vores naturområ-

der kræver i høj grad en statslig styring, og derfor kan vi overhovedet ikke støtte forslaget.

Ole Donner (DF):

Jeg kan meddele, at jeg er helt uenig i Enhedslistens ordførers bemærkninger til forslaget. Vi er i Dansk Folkeparti positive over for beslutningsforslaget. Vi mener ligesom forslagsstillerne, at man skal have en mindre offentlig sektor.

Vi mener også, det er godt, at det er stillet som et beslutningsforslag med så fyldige bemærkninger, at man har mulighed for at drøfte de her ting på en seriøs måde.

Jeg er enig med Venstres ordfører, hr. Hans Christian Schmidt, i, at det vil være bedre at bruge nogle af de passive administrationspenge som aktive miljøkroner. Vi mener i allerhøjeste grad, at der er brug for privatisering og udlicitering m.v., og der skal selvfølgelig ske en rationalisering i den forbindelse. Så vi glæder os til udvalgsarbejdet og kan støtte forslaget.

Aage Brusgaard (FP):

Det gik jo ret hurtigt og smertefrit. Jeg vil godt sige tak til både Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. Og så er jeg selvfølgelig lidt ked af, at CD ikke har haft en ordfører i salen, for jeg tror faktisk også, de vil kunne støtte disse tanker.

Det, der er det spændende, er egentlig ikke, om et forslag bliver vedtaget sådan lige i første omgang; det er jo også kun et beslutningsforslag. Det, der er spændende, er jo, hvordan tingene ser ud efter et kommende valg. Hvis CD og Kristeligt Folkeparti da er kommet herind og sammen med os andre får et flertal, så kunne det jo tyde på, at det her var noget, der kunne gå igennem, om end måske i en lidt anden form.

Og så synes jeg egentlig, vi er ved sagens kerne, for det er det, der har været vores opgave: ligesom at løfte en pegefinger over for den promille af de embedsmænd, vi har, som er lidt skrankepaveagtige, for der sidder nogle ude i landet eller på kontorstolene nu, som ved, at det her er noget, der kan blive realpolitik i Danmark, hvis der kommer en borgerlig regering og et borgerligt flertal.

Det er sådan set det, der var hovedformålet. Det kan godt være, at nogle, der har været lidt hovne i nogle år, nu begynder at besinde sig og bliver lidt mere venlige over for borgerne og borgernes ønsker og ikke bare tromler alt ned.

Så jeg er faktisk fuldt ud tilfreds med debatten her og vil takke ordførerne. Der var jo et par

stykker af ordførertalerne, der var meget korte, men jeg ved også godt, at der kommer meget papir og meget stof ind til os, og det kan være svært at få tid til at læse alle lovforslagene, så vi må undskylde disse partier, at de ikke har sat sig ind i, hvad de er ordførere på.

Men tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 243: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændrede regler for kontanthjælp til ofre for forbrydelser).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 23/4 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Else Marie Mortensen (S):

Jeg tror, at det forslag om ændring af bistandslovens tilbagebetalingsbestemmelser og formueregler, der er indeholdt i L 243, vil blive opfattet som retfærdigt af de fleste mennesker.

Forslaget drejer sig om at ændre reglerne, sådan at det er ofrene for forbrydelser, der reelt får den økonomiske erstatning efter erstatningsansvarsloven, uanset om de i øvrigt er afhængige af kontanthjælp efter bistandsloven.

Hovedprincippet for økonomisk hjælp efter bistandslovens forsørgelsesbestemmelser er jo ellers, at hjælpen er subsidier i forhold til al